

Je jeden příběh,
zapomněla jsem, jestli to byl
čínský nebo aulacký
(vietnamský) příběh.
Vyprávěla jsem už
ten příběh?
Ten příběh zní takhle.
Jedna žena měla dříve
manžela.
Pak si z nějakého důvodu
myslela, že její manžel
zemřel –
nebo se dlouho nevrátil –
proto si vzala někoho jiného.
Později se první manžel
vrátil
a potkal svoji ženu a pak...
Jeho žena měla strach,
proto se první manžel
ukryl ve stohu sena.
Když se pak
nový manžel vrátil,
nevěděl,
že se uvnitř skrývá
člověk,
zapálil ten stoh.
Pak, samozřejmě,
že ten člověk uvnitř uhořel.
Když jeho žena spatřila
oheň, jak hoří,
myslela si,
že kvůli ní
její první manžel zemřel,
proto skočila do ohně,
aby zemřela s ním.
Když nový manžel
viděl, že jeho žena
skočila do toho ohně,
taky skočil do ohně,
aby zemřel se svojí ženou.
Všichni tři byli velmi
loajální, proto je Bůh
vyjmenoval za bohy kuchyně
a bohyni kuchyně;
jedna žena a dva muži.
Byl to tragický případ.
Zemřeli z loajality a lásky.
Tento příběh se taky
hodí pro dnešek,
protože dnes je

den Valentýna. Dobrá.
Zřídka kdy máme
takový příběh, takovou lásku
a city.
Je to jako čínský příběh
o starém pánovi, který
vyřezal schodiště o 6000
schodech pro svou ženu.
Vyprávěla jsem dnes ten
příběh? Ano, „Schody lásky.“
„Schody lásky,“
ano, to je velmi známé.
Dobrá, pokud chcete
být slavná,
požádejte svého manžela,
aby postavil schody.
Pokud chcete být slavný,
postavte je pro svoji ženu.
Dobrá, měli bychom
rozšířit náš soucit,
protože bez soucitu
nejsme hodnotnými
lidskými bytostmi,
natož svatými
nebo Bódhisattvami.
Měli bychom dávat
a brát ohled na druhé.
Říkala jsem vám mnohokrát,
že vás miluji, ano?
Dala jsem vám zasvěcení
a to by mělo
být už dost dobré,
ale jelikož je váš růst
dost pomalý,
dál se o vás starám
a učím vás.
V této oblasti
toho ale nemusím
dělat tak moc, protože
jsou knihy, videokazety
a audiokazety,
abyste se na ně mohli dívat
a studovat mé učení.
Nemůžete říct,
že jste tady noví,
a nic nevíte.
Proto o vás nemusím
takto pečovat,
ale to nevádí,
budu vás dál

podporovat.
Nespoléhejte na mne
ale příliš dlouho.
Bylo by to únavné
pro nás oba
a plýtvali bychom našim
časem a energií.
Dobrá. I kdybyste řekli,
že Mistryně má
zodpovědnost,
vy ji máte taky, ano?
Učitel má zodpovědnost
učit studenty,
a student má taky
povinnost se učit
a dělat pokroky.
Kdyby vás učitel angličtiny
začal učit jak číst abecedu
před dvěma lety
a kdybyste stále neuměli
číst nic, kromě abecedy,
příliš byste plýtvali
vaším časem
a časem vašeho učitele.
Když mě sem přijedete
navštívit, vidíte mne
a mluvím s vámi.
Já vás ale neučím jen ústně.
Většina mého učení
je neverbální učení.
Vy všichni to víte.
Když jste sem přijeli,
měli byste mít učenlivého
ducha,
místo toho, abyste
se snažili získat pozornost.
Rozumíte? (Ano.)
Nebo si jen chcete povídat.
Jste zvyklí
hodně si povídat,
když sem tedy přijedete,
abyste mě viděli, chcete si
se mnou taky hodně povídat.
Máte hodně energie,
ale já ne, protože
mám hodně žáků,
rozumíte?
Vy máte jen jednoho Mistra.
Samozřejmě,
že si se mnou můžete povídat

celý den a celou noc
a nejste unavení.
Přijedete sem
jen jednou za čas,
ale já se musím starat
o hodně lidí, průběžně.
Takže je taky vaší povinností
milovat a chránit
vaší Mistryni,
rozumíte? (Ano.)
Nemusíte mě milovat
a chránit
pro moji osobní potřebu,
ale abych si zachovala
více energie, abych se
mohla postarat o další lidi,
nově příchozí nebo o ty,
kteří to víc potřebují.
Neměli byste sem přijet
a mluvit pokaždé nesmysly.
Už jsem řekla kanceláři,
že nově příchozí
mají napsat otázky,
které chtějí položit.
Pokud jsou ty otázky
skutečně o duchovní praxi
nebo jsou skutečně důležité,
pak mi budou prezentovány
a já je zodpovím.
Jinak, ne.
rozumíte? (Ano.)
Vy máte taky
nějakou zodpovědnost.
Neměli byste se spoléhat
se vším na mne, ano?
Nemám na mysli,
že mne máte milovat
nebo něco. Jen se o mne
starejte, jako o své auto:
jen, když se o něho staráte,
můžete ho používat dlouho.
Já jsem jako vaše oči,
které by měly být taky
dobře chráněné,
protože jsou důležité
a potřebujete je,
ano? (Ano.)
Podobně, máte-li pocit,
že mě potřebujete,
měli byste se o mě s láskou

trochu víc starat, ano?
(Ano.)
Tomu se říká skutečná láska.
Neměli byste si mě
přivlastňovat na celý den,
ve jménu lásky.
Když si mě nemůžete
přivlastnit, přitáhnete
moji pozornost tím,
že kladete hloupé otázky
nebo z toho
děláte velkou vědu.
Myslíte si, že
jsem se narodila jen pro vás,
máte postoj,
že jsem sem přišla,
abych mluvila jen s vámi,
rozumíte? (Ano.)
Kvůli prospěchu všech
posílám tyto lidi domů,
i když nedělají nic špatného.
rozumíte? (Ano.)
Jinak,
kdybych je tady nechala
a oni by se tak chovali
celý den,
vyčerpalo by mě to.
To zaprvé.
Zadruhé,
je to marnění vašeho času
posloucháním jejich
nesmyslů, které taky ničí
nádhernou,
duchovní atmosféru
jednoty mezi námi.
Mistr a žáci.
On chce veškerou moji
pozornost pro sebe,
rozumíte, co myslím?
On mě chce uzmout
celou pro sebe.
Nedovedu to popsat.
Ten postoj je,
jako bych tady
mluvila jen pro něho,
a nikdo jiný není důležitý.
Jako by celé centrum
bylo jen pro něho
a Mistryně patřila jen jemu.
rozumíte? (Ano.)

To je příliš.
Nemám na mysli,
že mě chytá rukama,
ale má takový přístup
nebo postoj.
Nedovedu to popsat.
rozumíte,
o čem mluvím?
(Ano.)
Dobrá.
Je to vaše povinnost, ano?
O takovou malou službu
vás musím žádat.
Skutečně vás o to žádám.
Nikdy vás nežádám
o nic jiného,
než jen
abyste praktikovali,
abyste dělali sami
pokroky, abyste hledali
svoji vlastní velikost,
abyste si zařídili svůj život
pohodlněji,
abyste pomohli sobě,
abyste pomohli vašim pěti,
šesti, sedmi generacím,
abyste pomohli světu
a pomohli zemi,
což je vaše práce.
Jak moc praktikujete
je na vás.
Já se snažím co nejlépe učit.
Kromě toho,
což ani nežádám,
ale jsou některé věci,
které jste ochotni dělat
pro vaše vlastní dobro,
žádám vás, abyste se
trochu starali o mé tělo
a o mého ducha, ano?
Nemyslete si, že to nic není,
když jeden člověk
položí nějakou otázku.
Kdyby byli všichni takoví,
neměli bychom čas,
rozumíte?
Přijeli jste z velké dálky
jen na několik dní.
Několik lidí,
kdyby mluvilo nesmysly,

zničilo by to atmosféru.
Někdy si myslíte,
že je jedno, když mluví
tak dlouho,
když kladou otázku,
ale vy nevíte,
že ti lidé jsou
velmi sobečtí, a že
jsou na velmi nízké úrovni,
rozumíte? (Ano.)
Oni jen berou,
a nechtějí dávat.
Ve společnosti
jsou taky takoví,
utiskují lidi,
ne fyzickým násilím,
ale duševním vyhrožováním,
což je to samé,
jen v jiné formě,
rozumíte?
Není dobré
mu jen prominout,
že hodně mluvil
a ptal se na nesmysly.
Ne, to není jen to,
rozumíte?
Vy nevidíte tu
špatnou karmu (odplatu),
která je jako nůž,
který mě řeže,
dokonce zraňuje mé tělo,
způsobuje vnitřní zranění
a krvácení,
když se vrátím.
Rozumíte?
(Ano.)
Proto posílám tyto lidi
opravdu pryč, protože
nemám jinou možnost.
Jinak
bych byla velmi zraněná,
kvůli jednoho člověka,
rozumíte? (Ano.)
My nemusíme lidem
ubližovat tím, že je zabijeme
nožem nebo ukřižujeme.
Ne, ne.
Duchovní praktikující
jsou velmi citliví.
Čím víc člověk praktikuje,

tím citlivější je.
To už víte.
Čím víc praktikujeme,
tím citlivějšími se stáváme.
Dokonce nevlídné
myšlenky lidí nám
mohou ublížit, rozumíte?
Jen myšlenky!
Ta hrubá energie nám,
duchovním praktikujícím,
může taky ublížit.
Čím víc praktikujete,
tím víc to budete vědět, ano?
Dříve jste necítili tak moc,
když jste byli mezi lidmi, že?
(Ano.) Teď zjišťujete,
že je to velmi hrubé,
když jdete někdy ven, že?
(Ano.)
Někdy to skoro
nemůžete vydržet,
někdy vás začne
bolet hlava, zvedat se vám
žaludek nebo vás bolet
žaludek, když sledujete
nějaké TV pořady, že?
(Ano.)
Máte takovou
zkušenost, že?
Nebo když jdete ven
a s někým se setkáte,
okamžitě se cítíte
nepohodlně a pak
se ještě necítíte
dobře několik dní.
Já nemohu být méně citlivá,
než vy.
Někdy jsem citlivější, než vy.
Proto, jako žáci, musíte mít
trochu soucitu,
alespoň k Mistryni.
Toto je můj malý požadavek.
Ano? Pečujte o ni trochu,
aby si mohla
uchovat svoji energii
a mohla sloužit všem, ano?
Někdy mě jeden člověk,
který sem přijde,
zatíží víc, než 1000 lidí.
Když jsem s 1000 lidmi,

cítím se dobře a šťastná,
ale když mě uchopí
jeden nebo dva takoví lidé,
kašlala bych v noci krev
až bych se vrátila.
(Rozumíte.)
Jsou příliš hrubí,
na příliš nízké úrovni,
mají moc
špatné karmy (odplaty)
a jejich motiv
je příliš nečistý, nevznešený,
rozumíte?
Oni chtějí uzmout, brát,
ale ne dávat ostatním.
Rozumíte? (Ano.)
My, duchovní praktikující,
bychom měli být čistí
na těle, v řeči i v mysli.
Jelikož již víme,
že čím víc praktikujeme,
tím citlivější jsme,
a když jdeme ven,
mohou nám někdy myšlenky
nebo energie lidí ublížit,
měli bychom být opatrní,
abychom neublížili ostatním;
a samozřejmě,
neublížili mně. Nežádám,
abyste mne milovali.
Nemohu kontrolovat,
jestli mne milujete nebo ne.
Ani po vás nemohu
žádat, abyste mne milovali.
Měli byste se ale starat
o mé fyzické tělo a ducha
a čas všech,
rozumíte?
Je to velmi vzácná příležitost.
Všichni sem přijeli,
aby mne viděli.
Nejste jediní,
rozumíte? (Ano.)
Navíc,
když si berete jídlo,
dělejte to pomalu.
Měli byste mít
nějaké způsoby.
Už jste získali
hodně požehnání,

když jste se mi dívali do očí.

To jsou jen malé věci,

jako dárečky z lásky

mezi Mistrem a žáky,

ano?

Dobrá, rozumíte?

Ano.

Žádám příliš?

(Ne.) Dobrá, děkuji vám.

Potom, když uvidíte,

že posílám někoho domů,

měli byste rozumět.

Není to tak,

že jsem na něho rozzlobená.

Odpouštím mu,

ale pro dobro všech lidí

ho potřebuji poslat pryč,

a aby on přemýšlel o sobě.

Znovu to zvážíme,

až bude praktikovat

několik let

a trochu se posune

a bude se kát.

Jinak, kdybychom

ho dál rozmazlovali,

aniž bychom ho opravili,

když něco udělá

a nechali bychom ho tak

pokračovat, byl by jako

rozmazené dítě,

pak by ho nikdo neměl rád

a ublížilo by mu to.

Lidé ve společnosti

netolerují a neodpouštějí

takovým lidem,

rozumíte?

Dobrá. Teď dál

meditujte, ano?